

# РЕШЕНИЕ

№ 3947

гр. София, 15.06.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,**  
в публично заседание на 05.06.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Младен Семов**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1948** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 166 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Водоснабдяване и канализация-Добрич“ АД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „3-ти март“ № 59, представлявано от изпълнителния директор срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-07 от 19.01.2023. на Комисия за енергийно и водно регулиране, с който по отношение на дружеството за 2022г. е установено публично държавно вземане за неплатена такса „В и К регулиране“ в размер на 22 099,57лв.-главница, лихви за просрочие в общ размер 731лв. и законна лихва за забава върху неплатената главница.

Твърди се, че оспореният акт е незаконосъобразен, както по отношение на посочената главница, така и по отношение на начислената лихва, издаден в противоречие с материалноправни разпоредби, поради неспазване изискванията за определяне размера на таксата. Иска се отмяната му.

Ответната страна изразява становище за неоснователност на процесната жалба, като моли оспорването да бъде отхвърлено с оглед спазване всички законови изисквания при постановяване на оспорения акт.

С оглед проверката по чл. 158 от АПК, съдът счита, че процесната жалба е редовна, като подадена в съответствие с изискванията за форма съдържание и

приложения. В съответствие с изискването на чл.159 от АПК, съдът намира същата за допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока и срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки. Като такава - подлежи на разглеждане по същество.

По съществуващото на спора съдът съобрази:

От представените писмени доказателства, се установява, че административното производство е започнало служебно от страна на КЕВР с решение по т.10 от протокол № 345 от 08.12.2022г., на основание чл. 36 от Счетоводната политика на КЕВР и чл. 24, ал. 1, чл. 26, ал. 1 и чл. 34, ал. 3 от АПК във вр. с чл. 166 от АПК е взела решение за откриване на процедура за установяване на публично държавно вземане.

С Доклад № О-Дк-64/02.02.2022г. на главния директор на ГД "ВиК услуги" /при КЕВР/, до председателя на КЕВР е представена справка за дължимата такса регулиране от "ВиК" операторите за 2022 г. по отношение на внесени от дружествата в КЕВР заверени декларация за идентичност на отчетените данни и попълнена справка за фактурираните количества питейна вода и приходите от предоставените от потребителите ВиК услуги за отчетната 2021г.

В тази връзка е изготвен доклад с № В-Дк-1197 от 01.12.2022 г. на работна група с представители от дирекция „Обща администрация“, главна дирекция „Водоснабдителни и Канализационни услуги“ и дирекция „Правна“ в състава на КЕВР с който се предлага откриване на процедура по установяване публично задължение по отношение на „ВиК Добрич“ АД.

Като следствие и с посоченото решение по т.10 от Протокол № 345 от 08.12.2022г. е открито производството по издаване на процесно оспорваният акт.

За решението на КЕВР жалбоподателят е уведомен на 19.12.2022 г., като му е предоставена възможност в 7-дневен срок за обяснения, възражения или за доброволно изпълнение на задълженията на дружеството. В определения 7-дневен срок "ВиК" ООД - Д. не е представило възражение или обяснение, както и не е изпълнило доброволно задълженията си.

Въз основа на решението е издаден оспорения в настоящето производство Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

Таксите, предмет на установяване под формата на публично задължение са определени съгласно Тарифата за таксите, които се събират от КЕВР по закона за регулиране на ВИК услугите. Определени са конкретни такси „В и К регулиране“, които се състоят от постоянна част по чл.1.1 в размер на 2000лв и променлива част съгласно чл.1 т.2 от Тарифата в размер на 33 149,36лв. при 0.005лв/куб.м. за 6 629 872 куб.м. фактурирано количество питейна вода за предходната 2021г.

Непогасените задължения от дружеството са формирани с начислена постоянна част от таксата за 2022г. в размер на 2000лв. дължима към 25.01.2022г. Начислена е и първа променлива част от таксата за 2022г. в размер на 11 049,79лв. дължима към 25.03.2022г. Отчетено е, че на 13.06.2022г. дружеството е извършило плащане в размер на 13 049,79лв. погасяващо постоянната част и първата променлива част от таксата за 2022г., като вследствие за начислени лихви за просрочие в размер на 77,22лв. върху постоянната част / с посочен период на просрочие 26.01.2022г.-13.06.2022г./ и в размер на 245,55лв. /за период на просрочие от 26.03.2022г. до 13.06.2022г./ за променливата част.

Като следствие е начислена втора променлива част от таксата за 2022г. в

размер на 11 049,79, дължима към 25.07.2022г. върху която е определена лихва за просрочие от 26.07.2022г. до 30.11.2022г. в размер на 392,88лв. Начислена е и трета променлива част от таксата в размер на 11 049,78лв. дължима към 25.11.2022г. с лихва за просрочие от 15,35лв. за периода от 25.11.2022г. до 30.11.2022г.

В тази връзка общото непогасено задължение, ведно с начислените лихви за просрочие е определено като главница в размер на 22 099,57лв. и лихви в размер на 731лв., като върху неплатената главница е отбелязано, че се дължи законна лихва за забава до датата на постъпване сумата по банков път по сметка на КЕВР.

На тази база, с оглед твърденията на страните и предметът на служебна проверка по чл.146 от АПК, съдът съобрази:

Процесният акт е издаден от компетентен орган.

Съгласно чл.166 ал.2 от ДОПК Ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публичното вземане, то се установява по основание и размер с акт за публично вземане, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в Административнопроцесуалния кодекс. Ако в съответния закон не е определен органът за издаване на акта, той се определя от кмета на общината, съответно от ръководителя на съответната администрация.

Компетентността на КЕВР да вземе решение за издаване на акта по реда на АПК в случая е уредена в чл. 28, ал. ал. 1-3 от ЗЕ във вр. с чл. 166, ал. 2 от ДОПК. Таксите по реда на ЗЕ и ЗРВКУ представляват безспорно публични държавни вземания - чл. 28, ал. 3 от ЗЕ. С оглед изпълнение на регулаторните правомощия по закон, на комисията е делегирано и специалното правомощие за събиране на такси - чл. 28, ал. 1 от ЗЕ, чийто размер е одобрен с тарифа на Министерски съвет - ал. 2 на същия член.

Същият е постановен при спазване на производствените правила – при служебна инициатива за започване и надлежно уведомление на страната за правото на участие в производство.

Относно материалната законосъобразност на акта и мотивираността му, съдът съобрази:

По силата на чл. 28, ал. 1 от Закона за енергетиката (ЗЕ) за изпълнение на регулаторните си правомощия по този закон и по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, КЕВР събира такси за разглеждане на заявления, за издаване на сертификати, за продажба на документи за провеждане на конкурси, лицензионни такси и такси за регистрация на експерти. Размерът на таксите по ал. 1, редът и сроковете за заплащането им, се определят с тарифа, одобрена от Министерския съвет по предложение на комисията (ал. 2). Съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗЕ, таксите, събирани по реда на този закон и на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, са публични държавни вземания.

Според чл. 1 от Тарифа за таксите, които се събират от държавната комисия за енергийно и водно регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, водоснабдителните и канализационните оператори заплащат годишна такса "ВиК регулиране", която се състои от постоянна и променлива част, както следва: 1. постоянна част в размер: а) 500 лв. - за ВиК оператор с приходи от ВиК услуги през предходната година до 500 000 лв.; б) 2000 лв. - за ВиК оператор с приходи от ВиК услуги през предходната година над 500 000 лв.; т. 2. (попр. - ДВ, бр. 26 от 2006 г.) променлива част в размер 0, 005 лв. /куб. м фактурирано количество питейна вода за предходната година. Таксите се заплащат на

вноски, в срокове, посочени в чл. 2 от Тарифата. По смисъла на Тарифата "Приходи от ВиК услуги през предходната година" са всички приходи от дейностите, подлежащи на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги.

Жалбоподателят безспорно притежава качеството на "ВиК оператор" съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗРВКУ във вр. с чл. 198о от Закона за водите и представлява задължено лице за заплащане на годишна такса "ВиК регулиране".

Нормата на чл. 2, ал. 1 от ЗРВКУ определя, че ВиК оператори са всички предприятия с предмет на дейност извършване на ВиК услуги, а в чл. 1, ал. 2 от ЗРВКУ е посочено какво се включва в тези ВиК услуги. От своя страна нормата на чл. 198а от Закона за водите, предвижда, че територията на страната за нуждите на управлението, планирането и изграждането на ВиК системи и за предоставянето на ВиК услуги се разделя на обособени територии.

В настоящия случай от събраните по делото доказателства, се установява, че през процесния период, жалбоподателят изпълнява дейностите по стопанисване, поддържане и експлоатация на водоснабдителната инфраструктура на територията на област Д. и да получава приходи от потребителите. И като такъв същият представлява задължено лице по смисъла на закона.

По делото е оспорен размерът на таксата, поради неяснотата относно начина по който същата е определена. В този смисъл следва да се отбележи, че в решението на КЕВР, описано в относимата му част и в настоящият съдебен акт ясно се установява вида такси, които дружеството следва да заплати. Установява се и датата на тяхната изискуемост върху която следва да се определи лихва за просрочие. Отчетено е междуременно извършеното плащане от страна на дружеството с което са погасени първата променлива такса и постоянната такса за периода, върху които задължения обаче, като погасени със забава е начислена и останала дължима лихва. Успоредно с това по делото е установено и не е спорно между страните, че втората и третата променлива такса не са погасени от жалбоподателя, като същите са олихвени поради просрочие и е определено общо задължение – главница и лихви, като е посочено, че върху главницата се дължи и законова лихва до заплащането и на основание чл.4 ал.1 от Тарифата.

В този смисъл актът съдържа ясно изложение на начина на изчисление на дължимите такси. С оглед наличието на изложени в оспореният акт фактически и правни основания, както и посочените по преписката доклад и справка за дължимите такси, съдът намира същият за постановен в съответствие с изискването за мотивираност, съобразно чл. чл. 59 от АПК.

С оглед подвеждането на всяко конкретно задължение за постоянна и променлива такса към съответната нормативна разпоредба, респ. постоянната такса към чл.1 т.1 от тарифата, а променливата такса – към чл.1 т.2 от Тарифата, както и с оглед факта, че по силата на чл.2 от Тарифата е предвидено променливата такса да се заплаща на три равни вноски със съответен период на заплащане първа вноска до25март, втора вноска-до25юли и третата вноска до25ноември, то съдът намира, че актът е постановен и в съответствие с материалния закон.

Успоредно с това и съгласно чл.4 от Тарифата, дължимите такси се превеждат по банков път,като сумите се считат внесени от датата,на която са постъпили по сметката на Държавната комисия за енергийно и водно регулиране, а направените плащания се удостоверяват със заверен

от банката екземпляр от платежния документ.

Съгласно ал.3 на посочената норма, за невнесените в срок такси се дължи законна лихва за просрочие по реда на Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, като лихва върху лихвата не се дължи. С оглед факта, че лихва върху главницата е начислена само до 30.11.2022г., като в акта е посочено, че считано от 01.01.2022г. се дължи законна лихва върху главницата, то съдът приема и че посоченото правило е спазено, като лихвите са изчислени по периоди, отделно и в съответствие с изискването за недопускане на анатоцизъм.

В заключение, следва да се посочи, че оспореният акт е постановен и в съответствие с целта на закона, при изпълнение на конкретно задължение вменено на КЕВР, респ. не може да се приеме, че с него не се цели превратно упражняване на власт.

Ето защо, настоящият състав приема, че оспорения административен акт се явява законосъобразен, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал.2 предл.пето от АПК, Административен съд София - град, 74 състав,

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Водоснабдяване и канализация-Добрич“ АД, ЕИК[ЕИК], срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-07 от 19.01.2023. на Комисия за енергийно и водно регулиране

ОСЪЖДА „Водоснабдяване и канализация-Добрич“ АД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], ул. „3-ти март“ № 59, да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране направените по делото разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: